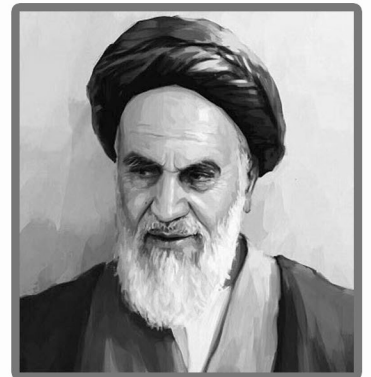

چنین کسانی تا پایان عمر مبتلایند!

شما که اکنون جوانید، نیروی جوانی دارید، بر قوای خود مسلط می باشید و هنوز ضعف جسمی بر شما چیره نشده است، اگر به فکر تزکیه و ساختن خویش نباشید هنگام پیری که ضعف، سستی، رخوت و سردی بر جسم و جان شما چیره شد و نیروی اراده، تصمیم و مقاومت را از دست دادید و بار گناه و معصیت، قلب را سیاه تر ساخت چگونه می توانید خود را بسازید و مهذب کنید؟ به سن پیری که رسیدید دیگر مشکل است موفق به تهذیب و کسب فضیلت و تقوی شوید پشیمانی و عزم بر ترک گناه برای کسانی که پنجاه سال یا هفتاد سال غیبت و دروغ مرتکب شده، ریش خود را در گناه و معصیت سفید کرده اند حاصل نمی شود، چنین کسانی تا پایان عمر مبتلایند.

[مبارزه با نفس یا جهاد اکبر، ص ۶۰]

خدا جای همه اینها را پر می کند!

قال امیر المؤمنین علیه السلام: ... وَاعْلَمْ يَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي بَكْرٍ، أَنِّي قَدْ وَلَيْتُكَ أَكْثَرَ أَجْنَادِي فِي نَفْسِي أَهْلَ مِصْرَ فَأَنْتَ مَخْفُوقٌ أَنْ تُخَالَفَ عَلَى نَفْسِكَ وَأَنْ تُتَفَاحَ عَنْ دِينِكَ وَلَوْ لَمْ يَكُنْ لَكَ إِلَّا سَاعَةٌ مِنَ الدَّهْرِ وَ لَا تُسْخِطِ اللَّهَ بِرِضَا أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ فَإِنَّ فِي اللَّهِ خَلْفًا مِنْ غَيْرِهِ ؛ (فرانی از نامه ۲۷ نهج البلاغه به حاکم مصر محمد بن ابی بکر)

اهل مصر یعنی مردم مصر- اجناد که جمع جُند است به معنای لشکر و سپاه است و یکی هم به معنای سرزمین است. ... (و بدان ای محمد بن ابی بکر) من تو را فرستادم به سرزمینی که در نظر من مهمترین سرزمین هاست. این اختیاراتی که من در باره مردم به تو سپردم بر خودت بترس، بر دین خودت بترس، حالا که ما تو را به این مأموریت مهم فرستادیم، چه احساسی داری؟ احساس تو باید تَخَالَفٌ عَلَى نَفْسِكَ باشد. یکی از چیزهایی که باید دغدغه انسان باشد آن چیزهایی است که فردا از تو سؤال می شود. دیدیم کسانی که مدت زیادی را با استقامت گذراندند ولی لغزیدند. انسان اسیر شعارهای مردم می شود. اگر می توانی خدا را خشنود بکنی، مردم را راضی بکنی، آن کار را بکن. سعی کن رضای خدا را به خاطر خشنودی این و آن ترک نکن. از چه میترسی، از کی ملاحظه می کنی؟ خدا جای همه اینها را پر می کند اما غیر خدا هیچ چیزی که بتواند کمبود لطف الهی را پر بکند وجود ندارد.

[شرح حدیث از امام خامنه ای (مدظله العالی) در مقدمه درس خارج ۱۳۹۶]

محور اساسی!

امام زین العابدین علیه السلام در مناجاتی می فرماید: « وَاجْعَلْ جِهَادَنَا فِيكَ » « فیک » خطاب به خداوند است. « وَهَمْنَا فِي طَاعَتِكَ » ؛ هدف اطاعت تو باشد. محور اساسی هدف است. انسان باید تلاشش را برای رسیدن به آن قرار دهد. باید هدفم این باشد که «خدا» چه می خواهد، نه اینکه خودم چه می خواهم؛ لذا رضای خودم نباید مطرح بشود. وَأَخْلِصْ نِيَاتَنَا فِي مُعَامَلَتِكَ. « نیت های ما را در معامله با خودت، خالص کن. » (حضرت) اول از عمل شروع کرد بعد هدف را مطرح ساخت و بعد هم سراغ خلوص نیت رفت.

[آیت الله مجتبی تهران (ره)، ادب الهی، کتاب دوم، تهران، مصابیح الهدی، ۱۳۹۱، ص ۳۴ و ۳۵]

